

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

DNIS 4 STRONY

Warszawa,
poniedziałek
30 listopada
1953 r.
Nr 284 (1113) B
Cena 20 gr

Dla uczczenia II Zjazdu Partii

Setki ton ponadplanowej stali i węgla dadzą krajowi hutnicy i górnicy

Młodzież upowszechnia wiedzę rolniczą

Czyn hutników „Bailldonu“

Walcownicy huty „Bailldon“ postanowili wyprodukować w listopadzie i grudniu br. 300 dodatkowych ton wyrobów walcowanych i obniżyc ilość wybraków do 0,6 proc. Stalownicy tej huty zobowiązali się wyprodukować do końca br. 3193 tony stali ponad plan, a równocześnie — dając do tego, by cała produkowana stal była jak najwyższej jakości — do końca stycznia przyszłego roku zmniejszyć ilość wybraków poniżej 1,7 proc., a ilość nietrafiionych wyrobów obniżyć o dalsze 3,7 proc.

Dzięki realizacji postanowień w 300 łożach mieszkań pracowników huty „Bailldon“ przeprowadzone zostają kapitalne remonty. Młodzież ZMP-owska huty doprowadziła do stanu użyteczności 18 hektarów łąk leśnych w Dziekowieckach w majątku OZR-owskim huty, co pozwoli na zwiększenie hodowli trzody i przyczyni się do polepszenia jakości wydawanych przez stółki posiłków.

6100 ton surówki z nowych wielkich pieców huty im. Bolesława Bieruta w Częstochowie

Dla uczczenia II Zjazdu PZPR zarząd huty im. Bolesława Bieruta w Częstochowie podjął poważne zobowiązania dotyczące wykonania ponadplanowej produkcji, polepszenia jakości wyrobów, podniesienia BHP oraz rozpoczęcia piętnej produkcji uboższej z odpadów. Zarząd nowych wielkich pieców — wybudowanych w Planie 6-letnim dzięki pomocy ZSRR — wyprodukują dodatkowo do końca br. 6100 ton surówki. Zarząd starego wielkiego pieca uzyska dodatkowo 280 ton surówki i zmniejszy ilość nietrafiionych wyrobów o półtora procent.

Jasienicki początek opowieści

(Kor. w.). Plony z jasienników pół nie zapewniają dostatecznego życia chłopom. Gleba tutaj jest puszczą, nie ma tużby, nie ma tużby. Wiele jest takich wsi w woj. łódzkiej. Od dziesiątka przetrwała głównie uprawiano tu żyto i ziemniaki. Przez lata nie wiele się zmieniło. Aż młodzież, po zapoznaniu się z materiałami IX Plenum KC PZPR postanowiła rozpocząć walkę o to, aby i na jasiennickich polach rosły różne, bardziej opłaskawiane rośliny, a nie tylko żyto i ziemniaki. Na zebraniu zetemponowskiej kółki gromadzkiego zrodziła się myśl utworzenia kółki młocznikowskiej. Plan pracy ustalono tak: okres jesienny-zimowy przeznaczony na teoretyczne zapoznanie się z metodami upraw i przygotowanie do uprawy w skrzynkach flanc: tytoniu, pomidorów i innych roślin. A na wiosnę — przy-

stąpić do racjonalnego przygotowania roli i rozpoczęcia siewu rzepaku, konopi, bur i innych roślin przemysłowych. I to na własnym polu doświadczalnym.

Na zebraniu zdecydowano napisać dwa listy: do prezidium GRN w Tłuszczu o przydział 5 arów ziemi na pole, poleżone obok gromady i drugi list do Instytutu Rolnego w Puławach z prośbą o nadesłanie wysokogatunkowego ciernia selekcyjnego — lnu, konopi i innych roślin. A gdy na mierzwińskiej drodze założonej przez zetemponowców przyjęła się ta uprawa i wyjadała plony, kto wie czy na jasiennickich piaszczach, na których od lat uducało się tylko żyto i ziemniaki, nie powstała duża plantacja tytoniu i innych roślin przemysłowych.

T. FLISIAK

Apel młodego zootechnika

Na zebraniu kółki ZMP w PGR Krapkowie w woj. opolskim, młodszy zootechnik Franciszek Siudeja zobowiązał się do uczczenia II Zjazdu PZPR zorganizować i prowadzić doświadczenia zawodowe dla młodych robotników farmy hodowlanej. Postanowił on również wygłosić serię odczytów na tematy zootechniczne dla robotników innych gospodarstw.

Tow. Siudeja wezwał kolegów

Czyn Przedzjazdowy uczniów szkół zawodowych

27 bm. odbyła się w Warszawie narada aktywu szkół zawodowych okręgu warszawskiego, w czasie której przedstawiciele poszczególnych szkół złożyli meldunki o zobowiązaniach podjętych dla uczczenia II Zjazdu PZPR.

Sposób ogłoszony na naradzie zobowiązań, dotyczących lepszego — teoretycznego i praktycznego przygotowania się do przyszłej pracy zawodowej, wykonania szeregu pomocy naukowych oraz wielu ponadplanowych wyrobów w warsztatach szkolnych, na wyróżnienie zasługują postanowienia uczelnianego Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Warszawie. Młodzież tej szkoły niezależnie od stałego podnoszenia wyników nauki, postanowiła plan produkcyjny warsztatów szkolnych wykonać do dnia 23 grudnia br. oraz poza normalnymi zajęciami w warsztatach wyprodukować 400 różnych części do maszyn rolniczych dla PGR Wilanów i innych gromad.

Zebrani jednomyślnie przyjęli tekst wezwania do nauczycieli i uczniów szkół zawodowych całego kraju. Zwracają się oni do swych kolegów, aby dla uczczenia II Zjazdu PZPR

zoochników z całej Polski do podejmowania podobnych zobowiązań.

Na tym samym zebraniu robotnica polowa Erna Gabor zobowiązała się wraz z towarzyszkami pracy przejąć opiekę nad polskimi doświadczalnymi z ziemniakami sadzonymi jesienią.

Koresp.

ALOJZY SONGAJLO Opole

wzmógł m. in. jeszcze bardziej walkę o wyniki nauki, szerzej uczył się stosować przodujące metody pracy, rozwijał współpracę z kolegami i racjonalizatorstwo, walkę o jakość produkcji i oszczędność materiałów, o przekraczanie planów produkcyjnych warsztatów szkolnych

Rząd ZSRR wyraża gotowość wzięcia udziału w konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, W. Brytanii i USA

MOSKWA. Agencja TASS donosi: Dnia 16 listopada br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich otrzymało jednobrzmiące noty od rządów Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych stanowiące odpowiedź na notę rządu radzieckiego z 3 listopada w sprawie zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych. Dnia 26 listopada Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR wystosowało do ambasad Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych w Moskwie notę zawierającą odpowiedź rządu radzieckiego. Podajemy poniżej tekst noty rządu francuskiego z dnia 16 listopada 1953 roku i tekst noty rządu radzieckiego z 26 listopada 1953 roku.

Nota rządu francuskiego

Ambasada francuska wyraża szacunek Ministerstwu Spraw Zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i ma zaszczyt zakomunikować co następuje:
1. Działając w ścisłym porozumieniu z rządami Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, rząd francuski przestudiował skrupulatnie notę, którą otrzymał dnia 3 listopada od rządu ZSRR w odpowiedzi na swoją notę z dnia 18 października, zawierającą propozycję zwolnienia konferencji czterech ministrów spraw zagranicznych w celu rozwiązania problemu ich swobodnego zjednoczenia, a z drugiej strony — w celu doprowadzenia do zawarcia austriackiego traktatu państwowego; rząd francuski kontynuuje również swe wysiłki, by umożliwić zwolnienie konferencji politycznej w sprawie Korei.

2. Rząd francuski z ubolewaniem stwierdza, że w ciągu ostatnich czterech miesięcy rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich po raz trzeci odrzucił zaproszenie, skierowane do niego dla przestudiowania najpilniejszych proble-

mów międzynarodowych. Rząd francuski nadal uważa, że najlepsza metoda zlagodzenia napięcia międzynarodowego polega na tym, by w drodze wyjątkowej i konstruktywnej wysiłków szukać sposobów konsekwentnego usuwania istniejących trudności, a przede wszystkim tych, które wymagają szybkiego rozwiązania. Kierując się powyższymi względami, zaproponował on zwolnienie konferencji czterech ministrów spraw zagranicznych w celu rozwiązania problemu ich swobodnego zjednoczenia, a z drugiej strony — w celu doprowadzenia do zawarcia austriackiego traktatu państwowego; rząd francuski kontynuuje również swe wysiłki, by umożliwić zwolnienie konferencji politycznej w sprawie Korei.

3. Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, jeśli sędzić z jego noty z dnia 3 listopada, przewidując zwolnienie konferencji ministrów spraw zagranicznych z udziałem ministrów Chińskiej Republiki Ludowej w drodze wyjątku, nie wyraża gotowości do wzięcia udziału w konferencji. Rząd radziecki nie może nie wiedzieć, że tego rodzaju zadania są absolutnie nie do wykonania. Rząd francuski zmuszony jest wyrazić ostateczną decyzję w sprawie zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych z udziałem ministrów Chińskiej Republiki Ludowej nie chce w chwili obecnej rozpoczęcia rokowań, które mogłyby doprowadzić do pozytywnych rezultatów. Jednakże rząd francuski jest nadal zdecydowany wykrzystywać wszelkie możliwe środki, w celu osiągnięcia porozumienia co do najpilniejszych problemów, których rozwiązanie jest konieczne dla osłabienia napięcia międzynarodowego. Dlatego też rząd francuski podtrzymuje zaproszenie wystosowane do rządu radzieckiego w dniu 18 października br. w przekonaniu, że rokowania na temat tych żywotnych problemów utworzą drogę do szerszego porozumienia i przyczynią się przez to samo do przywrócenia prawdziwego pokoju na całym świecie.

Nota rządu radzieckiego

Rząd radziecki potwierdza otrzymanie noty rządu francuskiego z 16 listopada br., stanowiącej odpowiedź na notę rządu radzieckiego z 3 listopada.

Rząd francuski oświadcza, iż rząd ZSRR odrzucił rzekomo propozycję zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych dla omówienia najpilniejszych problemów międzynarodowych. Twierdzenie takie nie odpowiada rzeczywistości i jest wyraźnie sprzeczne z tym, co oświadcza rząd radziecki w swej notce z 3 listopada. Jak wiadomo, w notce tej rząd radziecki nie tylko nie odrzucił propozycji zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych dla omówienia najpilniejszych problemów międzynarodowych, lecz przeciwnie, potwierdził ponownie swój pozytywny stosunek do zwolnienia takiej konferencji, mimo że propozycja rządu ZSRR nie pokrywała się z propozycją rządu francuskiego.

Rząd radziecki proponował zwolnienie konferencji ministrów spraw zagranicznych z udziałem ministrów Chińskiej Republiki Ludowej w drodze wyjątku, nie wyraża gotowości do wzięcia udziału w konferencji. Rząd radziecki nie może nie wiedzieć, że tego rodzaju zadania są absolutnie nie do wykonania. Rząd francuski zmuszony jest wyrazić ostateczną decyzję w sprawie zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych z udziałem ministrów Chińskiej Republiki Ludowej nie chce w chwili obecnej rozpoczęcia rokowań, które mogłyby doprowadzić do pozytywnych rezultatów. Jednakże rząd francuski jest nadal zdecydowany wykrzystywać wszelkie możliwe środki, w celu osiągnięcia porozumienia co do najpilniejszych problemów, których rozwiązanie jest konieczne dla osłabienia napięcia międzynarodowego. Dlatego też rząd francuski podtrzymuje zaproszenie wystosowane do rządu radzieckiego w dniu 18 października br. w przekonaniu, że rokowania na temat tych żywotnych problemów utworzą drogę do szerszego porozumienia i przyczynią się przez to samo do przywrócenia prawdziwego pokoju na całym świecie.

powinna być z góry ograniczona do rozpatrzenia jakiejś jednej tylko kwestii, lecz powinna mieć rzeczywistą możliwość rozwiązania najpilniejszych problemów międzynarodowych.

Propozycja rządu radzieckiego w sprawie zwolnienia konferencji z udziałem ministrów spraw zagranicznych Francji, Wielkiej Brytanii, USA, ZSRR i Chińskiej Republiki Ludowej w celu rozpatrzenia środków zmierzających do zlagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, oraz — z udziałem ministrów spraw zagranicznych Francji, Wielkiej Brytanii, USA i ZSRR w celu rozpatrzenia problemu niemieckiego — prepozycja jest jedynym wspólnym dążeniem, przyczyniającym do zlagodzenia napięcia międzynarodowego, a w szczególności do zapewnienia trwałego bezpieczeństwa w Europie, co wymaga ostatecznego uregulowania problemu niemieckiego.

Rząd francuski oświadcza również, że dąży do zlagodzenia napięcia międzynarodowego i wymienia przy tym, jako najpilniejsze zadania, problem niemiecki, zagwaranie austriackiego traktatu państwowego, współpracę dla zwolnienia konferencji politycznej w sprawie Korei. Już samo wyliczenie wspomnianych problemów świadczy, że do najpilniejszych zagadnień międzynarodowych, które należy rozpatrzyć na konferencji ministrów spraw zagranicznych, rząd francuski zalicza zarówno określone kwestie dotyczące Europy, jak i zagadnienia dotyczące Azji. Ponieważ rząd francuski uznał, że na konferencji ministrów spraw zagranicznych należy rozpatrzyć również takie problemy, które dotyczą sytuacji w Azji, wynika stąd, że udział Chińskiej Republiki Ludowej obok pozostałych czterech wielkich mocarstw w rozpatrzeniu i uregulowaniu tego rodzaju problemów jest zupełnie naturalny i konieczny.

Równocześnie nie ma żadnych podstaw do negowania oczywistego faktu, że dożądania konieczności rozpatrzenia środków zmierzających do zlagodzenia napięcia całej sytuacji międzynarodowej, do czego też zmierzają wytrwałe wysiłki rządu radzieckiego, a co oznacza, że konferencja z udziałem ministrów spraw zagranicznych Francji, Wielkiej Brytanii, USA, ZSRR i Chińskiej Republiki Ludowej jest sprawą niecierpiącą zwłoki.

Właśnie dlatego, że rozpatrzenie kwestii środków zmierzających do zlagodzenia napięcia całej sytuacji międzynarodowej jest nie tylko pilne, lecz i nie cierpiące zwłoki, rząd radziecki uważał i uważa nadal za konieczne zwolnienie konferencji z udziałem wszystkich wielkich mocarstw bez żadnego wyjątku. Ponieważ rząd Francji oświadcza, że również pragnie przyczynić się do zlagodzenia napięcia międzynarodowego, powinien więc odpaść przeszkody na drodze do zwolnienia konferencji pięciu mocarstw: Francji, Wielkiej Brytanii, USA, ZSRR i Chińskiej Republiki Ludowej. Wynika stąd cała bezpodstawność sprzeciwów w tej sprawie zawartych w notce z 16 listopada. Rząd ZSRR potwierdza swe stanowisko, przedstawione w notce z 3 listopada w sprawie konferencji ministrów spraw zagranicznych.

Jednocześnie rząd ZSRR oświadcza ponownie, że plan utworzenia tak zwanej „armii europejskiej“, opartej drogę do wzmocnienia militarystyki niemieckiej i do remilitaryzacji Niemiec zachodnich, tak samo jak utworzenie na obszarze szeregu państw europejskich obcych baz wojskowych zagrożających bezpieczeństwu innych państw europejskich — nie dają się pogodzić z interesami bezpieczeństwa w Europie.

(dokonczenie na str. 4)

Depesze z okazji IX rocznicy wyzwolenia Albanii

Do Towarzysza Naxhi Lleshi Przewodniczącego Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Albanii

Tirana
Z okazji 9-tej rocznicy wyzwolenia Albanii przesyłam Wam, Towarzyszu Przewodniczący oraz Prezydium Zgromadzenia Ludowego Republiki Albanii najserdeczniejsze i najlepsze życzenia Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Naród polski śledzi z głęboką sympatią i uczuciem solidarności więzi nowo osiągnięcia bratniego narodu albańskiego w umocnieniu niepodległości i bezpieczeństwa swej ludowej Ojczyzny. W rozwoju budownictwa socjalistycznego i podnoszeniu stopy życiowej mas pracujących. W osiągnięciach Ludowej Albanii naród polski widzi cenny wkład do sprawy utrwalenia pokoju światowego, którego niezawodną ostoną jest nasz wielki przyjaciel — bratni Związek Radziecki.

(—) ALEKSANDER ZAWADZKI Przewodniczący Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Do Towarzysza Envera Hoxhy Prezesa Rady Ministrów Ludowej Republiki Albanii

Tirana
Proszę przyjąć, Towarzyszu Premierze, najserdeczniejsze pozdrowienia Rządu i całego narodu polskiego dla Rządu i bratniego narodu albańskiego, a także dla Was osobiste, w związku 29-tą rocznicą wyzwolenia Albanii z niewoli faszystowskiej.

Naród polski żywi głębokie uczucia przyjaźni i solidarności dla bratniego narodu albańskiego, który w wytrwałej i ofiarnej pracy dąży do szybkiego wzrostu swego dobrobytu materialnego i kulturalnego oraz utrwalenia pokojowych stosunków międzynarodowych.

Niechaj krepnie i rozwija się braterstwo Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Ludowej Republiki Albanii w ścisłej przyjaźni i współpracy z naszym wspólnym przyjacielem — wielkim Związkiem Radzieckim oraz wszystkimi krajami obozu pokoju i socjalizmu.

(—) BOLESŁAW BIERUT Przesz Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Po raz drugi 6 norm rocznych

POZNAŃ. 26 bm. ślusarz oddziału W-6 Zakładów Przemysłu Metalowego im. Stalina w Poznaniu — Stanisław Górny, 13-krotny przodownik pracy, odznaczony orderem „Sztandar Pracy“ II klasy, zameldował o wykonaniu po raz drugi od 1950 r. 6 norm rocznych. Po osiągnięciu tego wspaniałego sukcesu, Stanisław Górny dla uczczenia II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej postanowił zrealizować jeszcze przed końcem 1955 r. następnych 6 norm rocznych oraz podjął apel Saja, Sygdyński, Morawskiego i Góreckiego.

„Jestem bezpartyjny — oświadczył Stanisław Górny przedstawicielowi PAP — lecz mocno przywiązany jestem do Partii. Pragnę zaznaczyć, że osiągnięcia swoje w dużej mierze zawdzięczam właśnie Partii. Chciałbym w tym swoim radośnym dniu najserdeczniej pozdrawić Partię i Bolesława Bierutę“.

Zarząd Główny ZMP do Związku Młodzieży Pracującej Albanii

W 9 rocznicę wyzwolenia Waszej ojczyzny przyjmując, Drody Towarzysze, nasze serdeczne, braterskie pozdrowienia i życzenia dalszych osiągnięć w budowie podsta socjalizmu w Waszym kraju.

Niech żyje przyjaźń młodzieży polskiej i albańskiej!

ZARZĄD GŁÓWNY ZMP

(Fotoreportaż pt.: Rozkwitający kraj nad Adriatykiem“ zamieszczamy na str. 4).

W sobotę 28 bm. odbyła się w Warszawie Krajowa Narada Aktywu ZMP w sprawie kultury fizycznej, turystyki i przysposobienia wojskowego. W Naradzie wzięło udział ponad 300 delegatów.

Obrazy zagałę przewodniczący ZG ZMP tow. Pilawka, po czym sekretarz ZG ZMP tow. Wegner wygłosił referat o zadaniach ZMP w dziedzinie upowszechnienia kultury fizycznej wśród młodzieży. Obszerną dyskusję, w której brało udział 26 uczestników, podsumował tow. Pilawka.

Na zakończenie obrad podjęto uchwałę o wzmoczeniu pracy ZMP w dziedzinie kultury fizycznej i PW.

Szczegółowe sprawozdanie z Narady oraz materiały z niej zamieścimy w najbliższych numerach „Sztandaru Młodych“.

Dla dobra polskiego sportu Krajowa Narada Aktywu ZMP

W Warszawie obradowała Krajowa Narada Aktywu ZMP w sprawie kultury fizycznej, turystyki i przysposobienia wojskowego. Obok aktywistów zetempowskich w naradzie wzięło udział przedstawiciele wszystkich organizacji sportowych, PTTK, LPZ, czołowi młodzi sportowcy oraz działacze i trenerzy. Celem narady było wypracowanie aktualnych wskazań dla organizacji zetempowskiej, jakiejś formy zadań w ruchu sportowym oraz określenie metod upowszechnienia wśród całej młodzieży kultury fizycznej, jako ważnego i istotnego elementu pracy wychowawczej ZMP.

Umasowienie sportu wśród młodzieży naszego kraju to poważny czynnik podniesienia jej zdrowotności i sprawności do wykonania wielkich zadań socjalistycznego budownictwa, jakie stoją przed naszym narodem na drodze do wzniesienia sły, dobrobytu i kultury Polski Ludowej.

Od pierwszych chwil swej działalności Związek Młodzieży Polskiej przywazywał dużą wagę do spraw sportu. Przy udziale ZMP dokonana została w naszym kraju przebudowa podstaw organizacyjnych ruchu sportowego, która pozwoliła na stopniową likwidację przeżytków sportu kapitalistycznego i stworzyła pełne możliwości rozwoju nowego, ludowego sportu. Związek Młodzieży Polskiej był inicjatorem wprowadzenia odznaki Sprawny do Pracy i Obroty, z inicjatywą ZMP powołano do życia zreszenie LZS i Zryw. Aktywiści ZMP czuwali nad przygotowaniem naszych najlepszych młodych sportowców do letnich i zimowych Akademickich Mistrzostw Świata. W niektórych kotach ZMP sprawy sportu stały się przedmiotem codziennej troski aktywistów i członków organizacji.

Jednakże wśród poważnej części zetempowców jak również w poważnej części Instancji organizacyjnych ujawniło się niedocenianie i lekceważenie spraw sportu, turystyki i przysposobienia do obrony kraju. W wyniku tego wielu zetempowców oraz wielu Instancji nie zajmowało się tymi sprawami. Ten stan rzeczy, odbijający się ujemnie na ogólnym poziomie naszego sportu, wynikał m. in. z braku konkretnego planu działania ZMP. Zadaniem narady było nakreślenie wytycznych tego planu.

Krajowa Narada Aktywu ZMP w sprawie sportu, turystyki i przysposobienia wojskowego jest wydarzeniem, mającym ogromne znaczenie dla podniesienia pracy ZMP nad upowszechnieniem sportu i podwyższeniem jego poziomu, umasowaniem turystyki i sportów obronnych. Narada ma również wielkie znaczenie dla całego ruchu sportowego.

Narada zwraca się po raz pierwszy wprost do wszystkich członków ZMP wskazując im na wielką wagę sportu w pracy wychowawczej w szeregach organizacji oraz z młodzieżą niezorganizowaną, wysuwając jednocześnie postulaty pod adresem całego ruchu sportowego.

Przygotowania do Krajowej Narady Aktywu ZMP trwały już od dłuższego czasu. Zapowiadane zwolnienia narady wywołała w ZMP i organizacjach sportowych szeroką dyskusję. Toczyła się ona również na łamach prasy, zainteresowana przez Sztandar Młodych i rozszerzona wkrótce na wiele innych gazet. Ofiły i wszechstronny jest dorobek dyskusji prasowej przed naradą. Wyprzedził się w niej aktywista i członkowie ZMP, czynni sportowcy, działacze i trenerzy, turyści oraz aktywiści wielu dziedzin pracy, prowadzonej przez LPZ.

Zakres wypowiedzi w dyskusji prasowej był różnorodny i obszerny. Dowodził on wielkiej troski o poprawę pracy ZMP w sporcie i aktywistów i członków organizacji. Obszerną dyskusja wskazywała również na zrozumienie przez ruch sportowy tej sprawy, że tylko przy udziale całej organizacji zetempowskiej możliwe jest upowszechnienie sportu i podniesienie jego poziomu, przeprowadzenie zwycięskiej walki o właściwe oblicze moralne naszego sportu, udostępnienie młodzieży turystyki, wyrobienie wśród całej młodzieży wysokiej sprawności do pracy i gotowości obronnej.

Z bogatej tematyki dyskusji, przeprowadzonej w prasie przed naradą, wysuwają się na pierwszy plan trzy zagadnienia.

Omawiając działalność kół sportowych — podstawowej komórki naszego sportu — wielu dyskutantów wskazywało na zbyt mały udział w pracy tych kół członków ZMP oraz w wielu wypadkach na brak troski zarządów ZMP o rozwój kół sportowych. Z obrzymlą większością głosów w dyskusji wynika, że warunkiem zdecydowanej poprawy pracy ZMP w sporcie — a co za tym idzie poprawy stanu sportu w ogóle — jest bezpośredni konkretny udział zetempowców w życiu sportowym. Oznacza to potrzebę wstąpienia zdecydowanie większej niż dotąd liczby członków ZMP do kół sportowych, aktywnej ich pracy w różnych sekcjach, zdobywanie przez nich odznaki SPO i dawanie przez zetempowców — sportowców przykładu młodzieży w zdobywaniu sportowego mistrzostwa.

Masywny udział zetempowców w kółkach i organizacjach sportowych,

to nie tylko organizacyjne wzmocnienie ruchu sportowego. To również dźwignia szerokiego frontu walki o wysoki poziom moralny naszego sportu, walki z niewłaściwą postawą, jaką wykazują jeszcze niektórzy nasi sportowcy wskutek pokutujących tu i owdzie pozostałości sportu burżuazyjnego. Udziałem dyskusji prasowej przed naradą wskazano na potrzebę rozwinięcia przez zetempowców ofensywy w tej ważnej dziedzinie. Nie oznacza to oczywiście — a taki pogląd panuje jeszcze w wielu działaczych — że wychowanie sportowców do sprawu jedynie ZMP. Jest to również zadanie całego aktywu sportowego.

Dyskutancl wskazywali również na zbyt małą dotąd ilość działaczy, trenerów, instruktorów, sędziów i organizatorów sportu, rekrutujących się spośród zetempowców. Głosy dyskutantów podkreślały potrzebę zasilenia fachowych kadr sportowych zetempowcami.

Dyskusja przed naradą objęła cały kraj i większość środowisk młodzieży. Miała ona akcent krytyczny i samokrytyczny, ukazując wiele braków i niedomagań w dotychczasowej pracy ZMP w sporcie, turystyce i PW.

Aby usunąć braki i niedomaganie w tych dziedzinach życia tak bilskich młodzieży, zwolana została Krajowa Narada Aktywu ZMP. Dotarcie z jej postanowieniami do każdego zetempowca, do każdego sportowca i działacza, sumienne i wytrwale wcielanie w czyn tych postanowień, nakreślających konkretny program działania ZMP i całego ruchu sportowego, to ważny element realizacji wskazań IX Plenum KC PZPR. To oddech walki o podniesienie dobrobytu i poziomu życia najszerzych mas młodzieży.

Rozkwitający kraj nad Adriatykiem

Rząd Laniela względna większością uzyskał votum zaufania

PARYŻ. Dnia 27 bm. w godzinach popołudniowych odbyło się we francuskim Zgromadzeniu Narodowym głosowanie, które zakończyło trwającą od 17 listopada debatę w sprawie tzw. „europejskiej wspólnoty politycznej”.

Dnia 24 bm. „niezależny” deputowany prawicy Garek wniósł rezolucję, w której proponował, by „Zgromadzenie Narodowe aprobaowało program przedstawiony przez Laniela w jego deklaracji rządowej, złożonej w swoim czasie, po wyznaczeniu go na premiera oraz by Zgromadzenie Narodowe zapewniło kontynuowanie polityki jednoczenia Europy”. Rząd poparł tę rezolucję i postawił sprawę votum zaufania.

Rzecznik premiera Laniela oświadczył, że jeśli votum zaufania dla rządu nie zostanie uchwalone, względna większość głosów (tj. co najmniej 314 głosami) — rząd ustąpi.

W wyniku głosowania za votum zaufania dla rządu wypowiedziało się 275 deputowanych, a przeciwko — 244. W ten sposób rząd Laniela uzyskał jedynie względną większość.

Po ogłoszeniu wyników, Laniel zakomunikował, że nie podał się do dymisji.

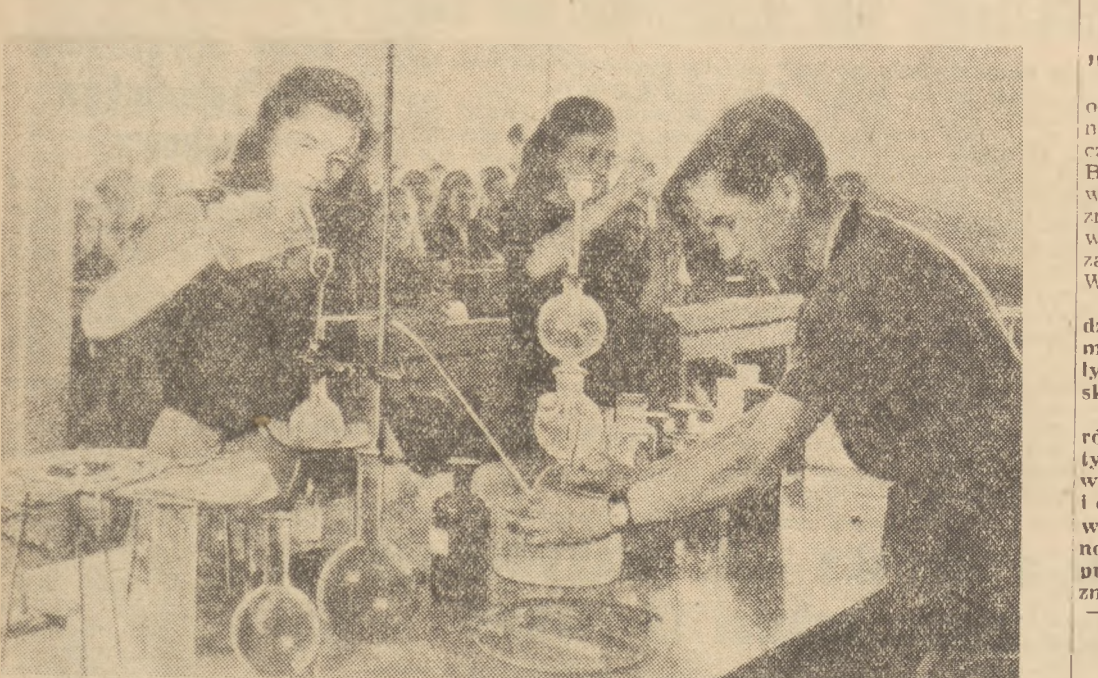
PEWNEGO razu, zapytano syna robotnika warsztatu stolarskiego Im. Misto Mamy w Tiranie, małego Fatosa, wychowanka przedszkola nr 16 w Tiranie, kim będzie — „Bede inżynierem” — odpowiedział bez namysłu chłopiec. I jego koledzy, jeden po drugim odpowiedzieli: — „Bede lekarzem, lotnikiem, agronomem”.

Tak rzeczywiście będzie, bo w Albanii władza ludowa, dla której człowiek jest najcenniejszym skarbem — stwarza dla każdego chłopca i dziewczyny najdogodniejsze warunki nauki i rozwoju.

W Albanii, która jeszcze przed 9 laty była krajem jednym z najbardziej zacofanych w Europie (90 proc. mieszkańców nie umiało czytać ani pisać), następują szybko wielkie przemiany.

Największą troską i opieką władzy ludowej otoczeni są najmłodsi obywatele kraju. Na zdjęciu: dzieci w jednym z przedszkoli.

Roskwiła cały kraj, z powodu bujnej przyrody nazwany „kwitnącym krajem nad Adriatykiem”, uszczelnianie rosnącej młodzieży — przyszli budowniczowie. Rokrocznie w tym mieście, 19-krotnie mniejszym od Polski kraju, powstaje 80 nowych szkół. Toteż Albania ma dziś o 478 szkół podstawowych i 17 szkół średnich więcej niż przed wojną, za czasów króla Zogu.

Na zdjęciu: uczniowie szkoły podstawowej w Tiranie podczas zajęć.

Przed wojną Albania posiadała 1 bibliotekę państwową i 4 prywatne. A dziś otwartych jest 11 dobrze wyposażonych bibliotek, 4 muzea i 342 czytelnie, cieszące się olbrzymim powodzeniem.

Rząd ZSRR wyraża gotowość wzięcia udziału w konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, W. Brytanii i USA

(dokończenie ze str. 1)

Rząd radziecki odrzuca jako pozabawne wszelkich podstaw oświadczenie zawarte w nocie rządu francuskiego z 16 listopada br., że negatywny stosunek Związku Radzieckiego do utworzenia armii europejskiej stanowiłby żądanie „Brytanii i Stanów Zjednoczonych ze wszystkich planów dotyczących „bezpieczeństwa”, mimo że przedstawione w tym stanowisko ZSRR absolutnie nie dotyczy sprawy sił zbrojnych tych państw.

Tak samo bezpodstawnie jest złożone niewątpliwie w celach propagandowych oświadczenie: „bezbrotna Europa zachodnia — oto, wydaje się, cena, jakiej żąda Związek Radziecki za udział w konferencji”.

Jak wiadomo, pod szyldem „armii europejskiej” czyniono są próby utworzenia armii sześciu państw, a mianowicie Francji, Niemiec zachodnich, Włoch, Belgii, Holandii i Luksemburga, a więc plan ten przewiduje utworzenie armii wąskiego ugru

powania państw europejskich, do którego nie wchodzi większość krajów Europy. Głównym celem utworzenia armii europejskiej jest przy tym umożliwienie odbudowy regularnej armii w Niemczech zachodnich i włączenie armii zachodnio-niemieckiej jako podstawowej siły militarnej w skład wspomnianej armii europejskiej. Utworzenie armii europejskiej jest wszelkimi sposobami popierane przez twórców polityki hitlerowskiej i innych odwetowców niemieckich, którzy w imię swych agresywnych celów dają do tego, by przygotować nową wojnę i wciągnąć do niej nie tylko narody niemieckie, lecz także inne narody Europy, o ile narzuci się im armie europejskiej.

Niebezpieczeństwo realizacji takiego planu utworzenia armii europejskiej winno być zrozumiałe dla wszystkich narodów Europy, w tym również dla narodów tych krajów, które obecnie są wciągane do tworzenia tej armii. Jasne jest bowiem, że pod szyldem tzw. „armii europejskiej” odradza się armia militarysty niemieckiego. Utworzenie armii europejskiej nie

może oznaczać nic innego, jak tylko stworzenie takiego agresywnego ugrupowania kilku państw europejskich, które w oparciu o siły zbrojne, obejmujące również zachodnio-niemiecką armię odwetową, przeciwstawia się szeregowi innych państw europejskich — Związkowi Radzieckiemu, Polsce, Czechosłowacji i innym krajom. Tym samym plan utworzenia armii europejskiej hibernuje nie może się przyczynić do utrwalenia pokoju w Europie. Plan taki kryje w sobie przewidywanie jednej części Europy — drugiej części Europy.

Nie może on doprowadzić do złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, lecz przeciwnie przyczyni się do rozpalania sprzeczności między krajami Europy, a tym samym do spotęgowania niebezpieczeństwa nowych awantur wojennych. Tak więc, utworzenie armii europejskiej, wywołującej najniebezpieczniejsze dla sprawy pokoju w Europie siły militarysty niemieckiego, kryje w sobie groźbę nowej wojny światowej, z czym nie mogą nie liczyć się miliona pokój narodów na całym świecie.

Występując przeciwko tzw. „armii europejskiej” rząd radziecki wychodzi z założenia, że utworzenie takiej armii bynajmniej nie może przyczynić się do utrwalenia bezpieczeństwa w Europie, lecz nieuchronnie doprowadzi do wrecz przeciwnych rezultatów. Utworzenie takiej armii nie ma nic wspólnego również z dążeniem do tego, aby nie dopuścić do „bezbrotnej Europy zachodniej”, której zresztą nikt nie zagraża.

Zapewnienie bezpieczeństwa krajów Europy zachodniej będzie trwałe, o ile będzie się opierało nie na przeciwstawieniu krajów Europy zachodniej krajom Europy wschodniej, lecz na koordynacji wysiłków wszystkich krajów europejskich w celu zapewnienia bezpieczeństwa w Europie. Wysiłki te mogą i powinny opierać się na przyzwoitej dawnej przez odpowiednie mocarstwa zobowiązaniach, których celem jest zapobieżenie nowym aktom agresji w Europie.

Występując przeciwko utworzeniu armii europejskiej, Związek Radziecki działa w interesie zapobieżenia groźbie nowej wojny, a więc w interesie zapewnienia prawdziwego bezpieczeństwa w Europie. Związek Radziecki gotów jest wspólnie z innymi krajami Europy dążyć do osiągnięcia tego celu, przy czym nie wyklucza udziału w tym przedsięwzięciu państw Europy wschodniej, które w ramach koordynacji wysiłków wszystkich państw europejskich w celu zapewnienia bezpieczeństwa w Europie, nie mogą nie liczyć się z udziałem państw Europy wschodniej.

Bezpieczeństwo wszystkich krajów europejskich może być całkowicie zapewnione, jeśli

właśnie tym celom służyć będą wysiłki Francji i ZSRR, jak i wysiłki innych krajów Europy. Wymaga to także, aby problem niemiecki, który ma niezwykle doniosłe znaczenie dla utrwalenia bezpieczeństwa w Europie, został rozstrzygnięty zgodnie z interesami przywrócenia jednolitej i niezawisłej Niemiec jako państwa demokratycznego i pokojowego.

Z powyższego można wyciągnąć wniosek, że skoro rządy Francji i ZSRR dążą do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, to powinny być zainteresowane w bezwzględnie rozpatrzeniu zarówno całością środków zmierzających do złagodzenia napięcia w sytuacji międzynarodowej, jak i specjalnie w rozpatrzeniu sprawy bezpieczeństwa w Europie i w odpowiednim rozwiązaniu problemu niemieckiego. Na tym właśnie polega istota propozycji zawartej w nocie rządu radzieckiego z 3 listopada br.

Ponieważ jednak wymiana not między ZSRR a Francją, Wielką Brytanią i Stanami Zjednoczonymi nie doprowadziła do tychczas do ukształtowania się wspólnych poglądów w sprawie wymienionej wyżej propozycji, istnieje konieczność omówienia tego problemu podczas odpowiedniej konferencji ministrów spraw zagranicznych. Jednocześnie rząd radziecki przyjmuje do wiadomości zawarte w nocie rządu francuskiego z 16 listopada oświadczenie, że swego udziału w konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, ZSRR, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych rząd radziecki nie uzależnia od żadnych warunków wstępnych. Takie same oświadczenia złożone zostały przez rządy Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych.

Rząd radziecki, kierując się dążeniem do jak najszybszego uregulowania niecierpiących zwłoki problemów międzynarodowych, wyraża gotowość wzięcia udziału w konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, ZSRR, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych.

Rząd radziecki uważa za konieczne oświadczyć, że z wyłączeniem powyżej względów wysunie na tej konferencji swoje wnioski w najbliższym czasie konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej w celu złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Zdaniem rządu radzieckiego odpowiednim miejscem dla odbycia konferencji ministrów czterech mocarstw mogłoby być Berlin.

Noty analogicznej treści wypracowane zostały przez rząd radziecki również do rządów Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych.

MŁODZIEŻ WŁOSKA WZYWA DO WALKI przeciwko „wspólnocie europejskiej”

RZYM. W dniach 26—28 bm. odbyło się w Rzymie posiedzenie Krajowego Biura Socjalistycznego Ruchu Młodzieżowego. Biuro uchwaliło rezolucję wzywającą młodzież do walki o zmianę kursu polityki rządu włoskiego i o położenie kresu zastójnej ekonomii w Włoszech.

Rezolucja podkreśla, że młodzież socjalistyczna powinna mobilizować wszystkie swe siły do walki przeciwko „europejskiej wspólnocie obronnej”.

Na posiedzeniu uchwalono również apel do socjaldemokratycznych organizacji młodzieżowych krajów Europy zachodniej i do młodzieży labourystowskiej w Anglii, wzywający do zjednoczenia się w walce przeciwko próbom wskrzeszenia militarysty niemieckiej.

W atmosferze wzajemnego braku zaufania Ministrowie 6 krajów zach. Europy radzą nad „wspólnotą europejską”

PARYŻ. Prasa podaje, że 26 bm. rozpoczęła się w Hadze konferencja ministrów spraw zagranicznych 6 krajów zachodnio-europejskich (Francji, Niemiec zachodnich, Włoch, Belgii, Holandii i Luksemburga).

Konferencja ma być poświęcona opracowaniu projektu tzw. „europejskiej wspólnoty politycznej”, przewidującego utworzenie „rządu europejskiego” i „parlamentu europejskiego”.

Jak wiadomo plan ten, bezowocnie omawiany już od dłuższego czasu na różnych konferencjach, napotyka na poważne przeszkody w związku z rozbie-

żnościami wśród przyszłych uczestników tej „wspólnoty”.

Konferencja w Hadze, na którą przybył Adenauer rozpoczął obrady przy drzwiach zamkniętych. Ministra spraw zagranicznych Francji Bidault reprezentuje sekretarz generalny ministerstwa spraw zagranicznych — Parodi, który nie ma żadnych pełnomocnictw do podejmowania decyzji.

Według komentarzy dzienników paryskich konferencja nie odbędzie się w atmosferze wzajemnego zaufania, jak również nie przewiduje się podjęcia jakichś konkretnych wniosków, jak np. ostatecznego opracowania „konstytucji europejskiej”

Narody świata żądają trwałego pokoju Ostatni dzień obrad V sesji Światowej Rady Pokoju

WIENIĘ. 27 bm. na V sesji Światowej Rady Pokoju przemawiał m. in. sekretarz generalny SFMD Jacques Denis, który podkreślił doniosłe znaczenie Festiwalu i Kongresu młodzieży całego świata w Bukareszcie. Była to — jak stwierdził — potężna manifestacja młodzieży na rzecz odprężenia międzynarodowego i położenia kresu „zimnej wojnie”.

W imieniu Międzynarodowego Związku Studentów powitał sesję Luks Azcarate.

WIENIĘ. W dyskusji, która toczyła się na przedpołudniowym posiedzeniu sesji Światowej Rady Pokoju 28 bm. przemawiał: Abdul Rahman Charkawi (Egipt), Józef Wirth — b. kanclerz Niemiec, gen. Sahib Sokhree Singh (Indie) i d'Assier de la Vigerle (Francja).

Uchwalono jednogłośnie tekst oświadczenia Światowej Rady Pokoju do organizacji i osób pragnących odprężenia międzynarodowego.

Przemówienie końcowe wygłosił Pietro Nenni. Stwierdził on, że w sesji uczestniczyło 514 delegatów reprezentujących 39 krajów. Sesja omówiła najdotychczasowe zagadnienia międzynarodowe pod kątem widzenia całego świata oraz wnioski w sprawie składu jury międzynarodowych nagród pokoju. Zaproponowano także wnioski w sprawie powołania nowych członków do Światowej Rady Pokoju i w skład Biura Światowej Rady Pokoju, po czym

uchwalono jednogłośnie tekst oświadczenia Światowej Rady Pokoju do organizacji i osób pragnących odprężenia międzynarodowego.

Przemówienie końcowe wygłosił Pietro Nenni. Stwierdził on, że w sesji uczestniczyło 514 delegatów reprezentujących 39 krajów. Sesja omówiła najdotychczasowe zagadnienia międzynarodowe pod kątem widzenia całego świata oraz wnioski w sprawie składu jury międzynarodowych nagród pokoju. Zaproponowano także wnioski w sprawie powołania nowych członków do Światowej Rady Pokoju i w skład Biura Światowej Rady Pokoju, po czym

Głosowanie nad projektem rezolucji radzieckiej w ONZ

NOWY JORK. 26 listopada zakończyła się w Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego ONZ dyskusja i odbyło się głosowanie nad wnioskiem radzieckim w sprawie środków zmierzających do usunięcia groźby nowej wojny światowej i do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Głosowanie przeprowadzono nad poszczególnymi punktami projektu ZSRR. Za pierwszym punktem projektu rezolucji ZSRR głosowało 21 delegatów, przy 30 delegatach wstrzymujących się od głosu. Żaden delegat nie zdecydował się głosować przeciwko temu punktowi, który podkreśla, że położenie kresu działaniom wojennym w

Korei przyczyniło się do złagodzenia napięcia międzynarodowego i stworzyło przychylniejsze warunki dla podjęcia dalszych kroków w celu usunięcia groźby nowej wojny światowej.

Głosowanie nad następnymi punktami projektu rezolucji radzieckiej wykazało, że blokowi amerykańsko-angielskiemu nie

zależało na podjęciu kroków zmierzających do usunięcia groźby nowej wojny i złagodzenia stosunków międzynarodowych. Amerykańska większość w ONZ odrzuciła następnie punkty projektu rezolucji radzieckiej.

Ponieważ blok amerykańsko-angielski przeforsował odrzucenie wszystkich punktów merytorycznej części projektu rezolucji radzieckiej, głosowanie nad całością projektu rezolucji nie odbyło się.

Przegląd tygodnia

Głos milionów

W Polsce budujemy nowy wieś i odbudowujemy przez wojnę. Budujemy Nową Hute, Tychy, a przede wszystkim odbudowujemy Warszawę, która znowu będzie Pałacem Kultury i Nauki, piękny dar Związku Radzieckiego. Nie boimy się wojny, bo wierzymy w pokój. O tym sądzili nasze pokolenie budownicze — powiedział profesor Leopold Infeld na obradach w Wiedniu sesji Światowej Rady Pokoju.

Narod polski łagodne pokolenie, bowiem pokój jest nieodzownym warunkiem wszelkiego budownictwa naszego wspólnego świata. Pokój jest również drogą do zwycięstwa nad wojną, która oznacza śmierć milionów ludzi, zniszczenie olbrzymich skarbow materialnych i kulturalnych. Dlatego właśnie na porządku obrad wiedeńskiej sesji znalazł się zwolnienie dla pokoju sprawa wznowienia akcji na rzecz uregulowania wszystkich spornych zagadnień międzynarodowych w drodze porozumień. Obiegnęła ona najbardziej doniosłe zagadnienia, jak uregulowanie kwestii koreańskiej i problemu niemieckiego, jak również kwestie niemieckiej i wszelkiej innej broni masowej, zagłady, ograniczenie zbrojeń itd.

Drogą do zapewnienia takiego rozwiązania zagadnień między-

Naród francuski nie chce odradzenia Wehrmachtu

W ŚRODĘ ubiegłego tygodnia rozpoczęła się we francuskim Zgromadzeniu Narodowym debata nad polityką zagraniczną rządu. Teoretycznym tematem tej debaty miała być sprawa „europejskiej wspólnoty politycznej” (pod nazwą tą kryje się amerykański plan podporządkowania sobie pod względem politycznym krajów Europy zachodniej), lecz już od pierwszej chwili najważniejszą i jedynym tematem stała się osławiona „armia europejska”, pod którą kryje się próba „amerykańsko-adenauerowej” polityki odwrócenia niemieckiego planu odbudowy Wehrmachtu.

Juz od pierwszej chwili stało się rzeczą jasną, że większość Zgromadzenia — a więc nie tylko kumisieci, ale również

— poprzeć ten plan i ratować kraj.

Jak już powiedzieliśmy, nie tylko kumisieci, którzy zawsze znajdowali się w awangardzie walki przeciwko próbom odwrócenia niemieckiego imperializmu, wystąpili przeciwko „armii europejskiej”. Tak np. radnykal Billeres powiedział: „Nasi socjaliści w różny sposób zmuszają nas do wyrażenia się o suwerenności”. Tym, którzy twierdzą, że ratyfikacja układu w sprawie zjednoczonej Europy rzekomo ułatwiłaby możliwość zwołania ZSRR, oświadczyliśmy, że Związek Radziecki zawsze występował przeciwko „europejskiej wspólnocie obronnej”, zawsze szukał gwarancji bezpieczeństwa, toteż nie pojmujemy, w jaki sposób ratyfikacja mogłaby się przyczynić do rokowania. Inny burzliwy deputowany Bardoux stwierdził, że celem tzw. „europejskiej wspólnoty politycznej” jest pogwałcenie zasad suwerenności i niezależności narodowej i europejskiej — powiedział Bardoux — doprowadziłaby do zniszczenia armii francuskiej...

W środę, tzn. 25 bm., rząd i zwolennicy „armii europejskiej” ponieśli poważną porażkę. Usiłowali oni mianowicie uzyskać zgodę Zgromadzenia, aby w pierwszym rzędzie odbyło się głosowanie nad rezolucją zgłoszoną przez SFIO (socjaldemokratów) — wszystkie wypowiedziały się przeciwko „armii europejskiej”.

Należy zwrócić uwagę na szczególne miejsce stanowiska socjaldemokratów (SFIO). Nie na darmo są oni nazywani „socjalistami”. Widząc, że amerykański plan odwrócenia niemieckiego imperializmu nie może być realizowany bez poparcia Zgromadzenia, postanowili otwarcie liczyć się nawet ze stanowiskiem własnych wyborców

Premier Francji Laniel, poparł wniosek rządowy, a próbujący dotychczasową politykę zagraniczną rządu, a więc również jego politykę odradzania Wehrmachtu, z wnioskiem o wyrażenie votum zaufania dla rządu. Tak więc, gdyby wniosek ten nie został przyjęty, rząd musiałby automatycznie podać się do dymisji. Laniel chciał w ten sposób nasłuszyć część burzliwych deputowanych i wykorzystywać ich obawę przed nowym kryzysem rządowym. W ten sposób — jak napisał dziennik „Franc Tyguin” — „Gdy zbliżał się świt nie mówiono już w kuluarach Zgromadzenia Narodowego o ocaleniu Europy, ale tylko skromnie o ocaleniu rządu”.

Dziennik „Combat” pisał niedawno: „Generalowo w Pentagonie powłoni rozumieć, że Francja... nie chce odgrywać roli satelity... Nasza młodzież nie przejawia gotowości do służenia w oddziałach europejskich, jakie pragnie utworzyć Adenauer w celu posłużenia się nimi dla odzyskania terenów wschodnich”.

Debata w Zgromadzeniu Narodowym wykazała, jak olbrzymi nacisk wywiera społeczeństwo francuskie nawet na skrajnie prawicowych deputowanych, wykazała, że Francuzi nie chcą „armii europejskiej”, będącej zwrotnym nowym awantur wojennych, lecz praktycznego pokoju i przyjaźni ze wszystkimi narodami.

3. RAYZACHER

SZTANDAR MŁODYCH SPORT

Masowy wielobój sportowy zakończony ZS Zryw zdobywa nagrodę Marszałka Polski — K. Rokossowskiego

W Warszawie odbyło się uroczyste zakończenie masowego wieloboju sportowego, zorganizowanego w październiku br. dla uczniów i pracowników powiatu Warszawa. Aktyw ZS Zryw, nawiązując do tradycji i tradycji Rad Olsztyńskich przystąpił z wielką odpowiedzialnością i zapałem do przygotowania i realizacji zadań jakie postawił przed nim wielobój. Pracę swoją rozpoczął od akcji politycznej — uświadamiania przy czynnej i wydatnej pomocy organizacji ZMP i Zetempowców. W wielu szkołach odbyły się pogadanki, odczyty, organizowane przez aktywistów zetempowców i instruktorów Zetempowców. W wyniku tej działalności młodzież, która w całości świadomością brała udział w imprezie, zorganizowała dla uczczenia ZS Zryw powstania Ludowego Wojska Polskiego i młodzi na celu sportowego i instrukcyjnego. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.

Zryw przede wszystkim odpowiednio przeprowadził pracę w ramach ZS Zryw, uświadamiając młodzież o jej roli w budowie państwa. Aktyw ZS Zryw, nawiązując do tradycji i tradycji Rad Olsztyńskich przystąpił z wielką odpowiedzialnością i zapałem do przygotowania i realizacji zadań jakie postawił przed nim wielobój. Pracę swoją rozpoczął od akcji politycznej — uświadamiania przy czynnej i wydatnej pomocy organizacji ZMP i Zetempowców. W wielu szkołach odbyły się pogadanki, odczyty, organizowane przez aktywistów zetempowców i instruktorów Zetempowców. W wyniku tej działalności młodzież, która w całości świadomością brała udział w imprezie, zorganizowała dla uczczenia ZS Zryw powstania Ludowego Wojska Polskiego i młodzi na celu sportowego i instrukcyjnego. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.

Wielobój sportowy zakończony

Wielobój sportowy zakończony. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.

Wielobój sportowy zakończony

Wielobój sportowy zakończony. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.

Wielobój sportowy zakończony

Wielobój sportowy zakończony. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.

Wielobój sportowy zakończony

Wielobój sportowy zakończony. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.

Szachowe mistrzostwa Polski

W 13. mistrzostwach szachowych o mistrzostwo Polski Brzoška pokonał Kwaszka Gadalski. Mistrzostwa, w których udział wzięło 1000 młodych, zakończył się w Warszawie 12 października. Zwycięzcą został Brzoška, który zdobył tytuł mistrza Polski. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.

Wielobój sportowy zakończony. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.

Wielobój sportowy zakończony. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw. W wielobojach wzięło udział ok. 3000 młodych, z których 1500 było z ZS Zryw.